JULIANE KOKOTT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2008. május 8. [1]

I – Bevezetés

1. A jelen ügy kapcsán a Bíróság feladata, hogy megvizsgálja az adatvédelem és a sajtószabadság, illetve a médiaszabadság közötti viszonyt. A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [2] (a továbbiakban: adatvédelmi irányelv) elfogadásakor már ismeretes volt e két alapjog közötti esetleges ütközés, ezért a 9. cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy az alapjogokat egyensúlyba hozzák. Különösen a média tekintetében rendelkezhetnek a tagállamok az adatvédelem alól szükséges felmentésről. Most az a kérdés merül fel, hogy ez a különszabályozás alkalmazható-e a finn polgárok adóadatainak listaszerű nyilvánosságra hozatalára, beleértve a jövedelmükre és vagyonukra vonatkozó adatokat is, valamint alkalmazható-e abban az esetben, ha ezen adatokat a mobiltávközlésben rövid szöveges üzenetszolgáltatás [short message service, a továbbiakban: SMS-szolgáltatás] révén teszik hozzáférhetővé.

II – Jogi háttér

A – *Közösségi jog*

2. Az adatvédelmi irányelv 2. cikkének a), b) és c) pontja határozza meg a személyes adat, a feldolgozás és a nyilvántartó rendszer alapvető fogalmát:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

1 – Eredeti nyelv: német.

2 – HL L 281., 31. o.; legutóbb módosította a Bizottságot az EK-Szerződés 251. cikkében említett eljárásnak megfelelően elfogadott jogi aktusokban megállapított végrehajtási hatásköreinek gyakorlása során segítő bizottságokkal kapcsolatos rendelkezéseknek az 1999/468/EK tanácsi határozathoz történő hozzáigazításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 284., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 447. o.).

a) »személyes adat« az azonosított vagy azonosítható természetes személyre (»érintettre«) vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy társadalmi identitására vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén;

b) »személyes adatok feldolgozása« (»feldolgozás«) a személyes adatokon automatikus vagy nem automatikus módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, azaz gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, visszakeresés, betekintés, felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel révén, összehangolás vagy összekapcsolás, zárolás, törlés, illetve megsemmisítés;

c) »személyesadat-nyilvántartó rendszer« (»nyilvántartó rendszer«) a személyes adatok bármely strukturált, funkcionálisan vagy földrajzilag centralizált, decentralizált vagy szétszórt állománya, amely meghatározott ismérvek alapján hozzáférhető;”.

3. Ez alapján a 3. cikk (1) bekezdése az irányelv hatályát így szabályozza:

„Ezen irányelvet kell alkalmazni a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon való feldolgozására, valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon való feldolgozására, amelyek valamely nyilvántartási rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy nyilvántartási rendszer részévé kívánnak tenni.”

4. Az adatvédelem viszonyát a szólás- és a sajtószabadsághoz a 9. cikk szabályozza:

„A tagállamok e fejezet, a IV. és a VI. fejezet rendelkezései alóli felmentésről, illetve eltérésről kizárólag a személyes adatoknak újságírás, vagy irodalmi, illetve művészi kifejezés céljából történő feldolgozása esetén rendelkezhetnek, amennyiben azok a magánélet tiszteletben tartásához való jognak a szólásszabadságra vonatkozó szabályokkal való összeegyeztetéséhez szükségesek.”

5. E rendelkezést a (17) és (37) preambulumbekezdés fejti ki:

„(17) mivel az újságírás, az irodalmi, vagy művészi kifejezés céljából végzett hang-, vagy képadatok feldolgozását tekintve, különösen audiovizuális téren az irányelv alapelveit korlátozott módon kell alkalmazni, a 9. cikkben megállapított rendelkezésekkel összhangban;

[…]

(37) mivel az újságírás, irodalmi, vagy művészi kifejezés céljából, különösen audiovizuális téren történő személyesadat-feldolgozásnak mentesülnie kell ezen irányelv egyes előírásai alól, amennyiben ez az egyének alapvető jogainak a tájékozódáshoz való joggal, nevezetesen az információszerzéshez és -közléshez való jognak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 10. cikkében biztosított jogával való összeegyeztetéséhez szükséges; mivel ezért az adatfeldolgozás jogszerűségére vonatkozó általános intézkedések tekintetében az alapvető jogok, a harmadik országokba történő adattovábbítás és a felügyelő hatóság hatásköre közötti egyensúly céljából a tagállamok állapíthatják meg a szükséges mentességeket és eltéréseket; mivel ez mindazonáltal nem vezethet arra, hogy a tagállamok az adatfeldolgozás biztonságát szavatoló intézkedések alóli mentességeket állapítsanak meg; mivel legalább az ezért az ágazatért felelős felügyelő hatóságot szintén fel kell ruházni bizonyos hivatali hatalommal például rendszeres jelentés kiadására, vagy az ügyek igazságszolgáltatási hatóságok elé terjesztésére.”

6. A 17. cikk (1) bekezdése szabályozza az adatfeldolgozás biztonsági követelményeit:

„(1) A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy az adatkezelő végrehajtsa a megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket a személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisülése, véletlen elvesztése, megváltoztatása, jogosulatlan nyilvánosságra hozatala vagy hozzáférése elleni védelme érdekében, különösen, ha a feldolgozás közben az adatokat hálózaton keresztül továbbítják, továbbá a feldolgozás minden más jogellenes formája ellen.

Tekintettel a technika vívmányaira és alkalmazásuk költségeire, ezen intézkedéseknek olyan szintű biztonságot kell nyújtaniuk, amely megfelel az adatfeldolgozás által jelentett kockázatoknak és a védendő adatok jellegének.”

7. A 17. cikk további bekezdései szabályozzák e kötelezettségek alkalmazását a harmadik személyek által megbízásból végzett adatfeldolgozásra.

B – *Nemzeti jog*

8. A finn alkotmány (Perustuslaki) 10. §-ának (1) bekezdése védelemben részesíti a magánéletet, de 12. §-a védi a szólásszabadságot és az állami szerveknél kezelt információkhoz való nyilvános hozzáférést is:

„Mindenkinek joga van a szólásszabadsághoz. A szólásszabadság magában foglalja az információk, vélemények és más közlések előzetes korlátozások nélküli kinyilvánításához, közzétételéhez és megismeréséhez való jogot. A szólásszabadság gyakorlásának részletes szabályait törvény határozza meg. Törvény gyermekvédelmi okokból a képi megjelenésű programok elengedhetetlenül szükséges mértékű korlátozását rendelheti el.

A hatóságok birtokában lévő a dokumentumok és egyéb felvételek nyilvánosak, feltéve hogy nyilvánosságuk nem esik elengedhetetlenül szükséges különös törvényi korlátozás alá. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a nyilvános dokumentumokat és felvételeket megismerje.”

9. Az adóadatok nyilvánosságáról és titkosságáról szóló törvény (Laki verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta) 5. §-ának (1) bekezdése szerint az évenkénti jövedelemadóztatás során az adóalany neve, születési éve és a település neve, ahol lakóhelye található, nyilvános adóadatnak minősül. Szintén nyilvánosak többek között a következő adatok:

1. a keresőtevékenységből származó, állami adózás keretei között adóköteles jövedelem;

2. az állami adózás keretei között adóköteles tőkejövedelem és vagyon;

3. a helyi adózás keretei között adóköteles jövedelem;

4. a jövedelem- és vagyonadó, valamint a megállapított adók és díjak teljes összege.

10. A hatóság ezen információkat kérelemre közli, főszabály szerint szóban, a dokumentum azonban betekintés, másolatkészítés vagy meghallgatás céljából rendelkezésre bocsátható, vagy másolat, illetve nyomtatott példány adható ki róla. Valamely hatóság személyesadat-nyilvántartó rendszeréből történő adattovábbításra az alábbiak vonatkoznak (a hatósági tevékenység nyilvánosságáról szóló törvény, a Julkisuuslaki 16. §-ának (3) bekezdése):

„Valamely hatóság személyesadat-nyilvántartó rendszeréből személyes adatok, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, másolat vagy nyomtatott példány formájában, illetve elektronikus formában akkor továbbíthatók, ha az adatok átvevője a személyes adatok védelméről szóló előírások szerint ilyen adatok tárolására és feldolgozására jogosult. Közvetlen értékesítés, közvélemény-kutatás és piackutatás céljára személyes adatok csak akkor továbbíthatók, ha ezt törvény kifejezetten lehetővé teszi, vagy az érintett ehhez hozzájárulását adta."

11. Finnország az adatvédelmi irányelvet a Henkilötietolakival (a személyes adatokról szóló törvénnyel) ültette át. A 2. § (4) és (5) bekezdése olyan korlátozásokat tartalmaz az alkalmazás tekintetében, amelyek a jelen ügyre is irányadók:

„Nem tartoznak e törvény hatálya alá azok a személyesadat-nyilvántartó rendszerek, amelyek kizárólag magukat a tömegtájékoztatásban nyilvánosságra hozott információkat tartalmazzák.

A személyes adatok szerkesztői, irodalmi célú, vagy művészi kifejezés céljára történő feldolgozására, megfelelően, csak az alábbi rendelkezések alkalmazandók: az 1–4. §, a 32. §, a 39. § (3) bekezdése, a 40. § (1) és (3) bekezdése, a 42. §, a 44. § (2) bekezdése, a 45–47. §, a 48. § (2) bekezdése, továbbá az 50–51. §, amennyiben a 17. §-ból más nem következik."

12. Úgy tűnik, hogy e rendelkezések közül egyedül a 32. § (1) bekezdése vonatkozik az itt eldöntendő kérdésekre:

„Az adatkezelő köteles megtenni a szükséges technikai és szervezési intézkedéseket annak érdekében, hogy a személyes adatokat jogosulatlan hozzáférés, véletlen elvesztés vagy jogellenes megsemmisítés, megváltoztatás, továbbítás, átadás vagy más jogosulatlan feldolgozás ellen védelemben részesítse. Ezen intézkedések végrehajtása során a rendelkezésre álló technikai lehetőségeket, az intézkedésekkel járó költségeket, a feldolgozandó adatok jellegét, az adatok körét és az adatok korát, valamint a feldolgozás jelentőségét a magánélet védelmének szempontjából figyelembe kell venni."

III – Tényállás, nemzeti eljárás és az előzetes döntéshozatal iránti kérelem

13. A kérdést előterjesztő bíróság tájékoztatása szerint a Satakunnan Markkinapörssi Oy magánszemélyek adóhivatalnál hozzáférhető adóadatait szerezte meg további kiértékelés céljából. E vállalkozás ezen adatok felhasználásval évente egy, körülbelül 1,2 millió természetes személyre vonatkozó adóinformációt tartalmazó listát hozott nyilvánosságra egy sajtókiadványban.

14. Az adatok tartalmazták az adott személy vezeték- és utónevét, valamint 100 eurónyi pontossággal a keresőtevékenységből és tőkéből származó jövedelemére, illetve a vagyonára vonatkozó adóadatokat. Az adatokat regionális kiadványokban hozták nyilvánosságra (2001-ben 16 ilyen kiadvány volt). A megfelelő adatokat településenként ábécé szerinti sorrendben és jövedelemi kategóriák szerint rendezték.

15. A nyilvánosságra hozatal alsó határát településenként határozták meg. Helsinki esetében ezt a határt például a keresetre nézve 36 000 euróban állapították meg. Kisebb településeken ez az alsó határ alacsonyabb volt.

16. A folyóirat elsődleges célja az adóadatok nyilvánosságra hozatala. A folyóirat hirdetéseken kívül összefoglalókat és más cikkeket is tartalmazott. A fennmaradó részek az adóadatokhoz képest egyértelműen kevesebb helyet foglaltak el.

17. A Satakunnan Markkinapörssi Oy egy adott személyre vonatkozó információknak a folyóiratból való törlését díjazáshoz kötötte. A vállalkozás állítása szerint azonban a díj befizetése nem volt feltétele a törlésnek.

18. A Satakunnan Markkinapörssi Oy ezeket a nyilvánosságra hozott személyes adatokat CD-ROM-on továbbította a Satamedia Oy részére. Esetében egy ugyanahhoz a személyi körhöz tartozó másik társaságról van szó.

19. A Satamedia Oy és a Satakunnan Markkinapörssi Oy az SMS-szolgáltatás technikai lebonyolításáról állapodott meg egy külső vállalkozással, egy mobiltelefon-társasággal. A Satamedia Oy ebből a célból továbbította a szóban forgó adatokat ennek a külső vállalkozásnak, amely a Satamedia Oy nevében SMS-szolgáltatást nyújtott.

20. E szolgálatatás keretében a mobiltelefon használója üzenetet küld: ADÓ VEZETÉKNÉV UTÓNÉV LAKÓHELY (pl. ADÓ MATTI MEIKÄLÄINEN HELSINKI) egy meghatározott számra. A mobiltelefonra válaszképpen megküldik az illető keresőtevékenységéből származó, tőkejövedelemére vonatkozó, valamint a vagyonát érintő adatokat 100 eurónyi pontossággal. 2004-ben az SMS-szolgáltatás keretében az azonos nevű személyek adatai, továbbá a mindenkori településekre vonatkozó összehasonlító adatok is megjelentek. A sikeresen elküldött SMS-ért díjat számítanak fel. A vállalkozás kérelemre e szolgáltatás köréből is törli az adatokat.

21. A finn adatvédelmi biztos, a Tietosuojavaltuutettu, megvizsgálta a Satakunnan Markkinapörssi Oy és a Satamedia Oy tevékenységét, és azzal a kérelemmel fordult az adatvédelmi bizottsághoz, hogy tiltsa el

a) a Satakunnan Markkinapörssi Oy társaságot attól, hogy

– természetes személyek keresőtevékenységből származó vagy tőkejövedelmére, valamint vagyonára vonatkozó adatokat olyan terjedelemben és módon, ahogy az 2001-ben az adóadatokat érintően történt, gyűjtsön és tároljon vagy egyéb módon feldolgozzon; valamint

– az általa összegyűjtött és állítólag szerkesztői célokra tekintettel létesített nyilvántartó rendszerben tárolt személyes adatokat SMS-szolgáltatás céljából vagy más célból továbbítsa;

b) a Satamedia Oy társaságot attól, hogy a Satakunnan Markkinapörssi Oy nyilvántartó rendszeréből nyert személyes adatokat gyűjtse és tárolja, valamint hogy azokat valamely SMS-szolgáltatás céljából vagy más célból továbbítsa.

22. Az adatvédelmi bizottság e kérelmet elutasította. Az ezzel szemben benyújtott keresetet elsőfokon elutasították. Így az adatvédelmi biztos a Korkein hallinto-oikeushoz, a finn Legfelsőbb Közigazgatási Bírósághoz nyújtott be jogorvoslati kérelmet.

23. Ennek keretében a Korkein hallinto-oikeus az EK 234. cikk alapján előzetes

döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) A 95/46/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti személyes adatok feldolgozásának tekintendő tevékenység valósul-e meg, ha a természetes személyek keresőtevékenységből eredő jövedelmét és tőkejövedelemként elért bevételét, továbbá vagyonát érintő adatokat

a) a hatóságok nyilvános iratai alapján gyűjtik és nyilvánosságra hozatal céljából kezelik,

b) sajtókiadványban ábécé szerinti sorrendben és jövedelemszint szerint rendezve egy átfogó, településenként rendezett lista formájában nyilvánosságra hozzák,

c) CD-ROM-on kereskedelmi célú feldolgozásra továbbadják,

d) SMS-szolgáltatás keretében felhasználják, amelynek során a mobiltelefon használója a meghatározott személy nevét és lakóhelyét tartalmazó SMS meghatározott számra történő elküldése után válaszként megkaphatja e személynek a keresőtevékenységéből eredő jövedelmére és a tőkejövedelemként elért bevételére, valamint a vagyonára vonatkozó adatokat?

2) Úgy kell-e értelmezni a 95/46/EK irányelvet, hogy a fenti a)–d) pontban felsorolt különböző tevékenységek az irányelv 9. cikke értelmében kizárólag személyes adatok újságírási célú feldolgozásának tekinthetőek, ha figyelembe vesszük, hogy több mint egymillió adóalany adatait gyűjtötték össze olyan adatok alapján, amelyek a nyilvánosságról szóló nemzeti jogszabályok alapján nyilvánosak? Van-e jelentősége az ügy megítélése szempontjából annak, hogy e tevékenység fő célja az említett adatok nyilvánosságra hozatala?

3) Úgy kell-e értelmezni a 95/46/EK irányelv 17. cikkét, összefüggésben az irányelv elveivel és céljaival, hogy az újságírási célból gyűjtött adatok nyilvánosságra hozatala és ezek kereskedelmi célú feldolgozásra történő továbbadása e rendelkezésbe ütközik?

4) Értelmezhető-e a 95/46/EK irányelv úgy, hogy azok a személyesadat-nyilvántartások, amelyek csak médiában nyilvánosságra hozott anyagot mint olyat tartalmaznak, egyáltalán nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá?"

24. A Satakunnan Markkinapörssi Oy és a Satamedia Oy együttesen, továbbá Észtország, Portugália, Finnország, Svédország, valamint a Bizottság nyújtott be írásbeli észrevételt. A 2008. február 12-i tárgyaláson ezenkívül részt vett a finn adatvédelmi biztos, míg Portugália távolmaradt.

25. A Bíróság Elnöke elutasította az Európai Adatvédelmi Biztos beavatkozás iránti kérelmét, mivel az előzetes döntéshozatali eljárásban nincs lehetőség beavatkozásra, és az Adatvédelmi Biztos az alapokmány 23. cikkében félként sem szerepel. [3]

3 – A C-73/07. sz., Satakunnan Markkinapörssi Oy és Satamedia Oy ügyben 2007. szeptember 12-én hozott végzés (EBHT 2007., I-7075. o.) 8. és azt követő pontjai.

IV – Jogi értékelés

26. Az alapeljárásban azt kell megvizsgálni, hogy az adatvédelemmel ellentétes-e az adóadatoknak a Satakunnan Markkinapörssi Oy és a Satamedia Oy általi terjesztése. Ezért teszi fel a kérdést előterjesztő bíróság az *első kérdést,* hogy vajon az adatvédelmi irányelv hatálya alá tartozik-e, és ha igen, akkor mennyiben, az adóadatok ismertetett kezelése.

27. A személyes adatokról szóló finn törvény 2. §-ának (5) bekezdése szerint a személyes adatok szerkesztői célú feldolgozására csak egyes adatvédelmi rendelkezések vonatkoznak. Úgy tűnik, hogy a feldolgozás egyetlen korlátozása a 32. § (1) bekezdése, amely az adatfeldolgozásnak az adatvédelmi irányelv 17. cikkének (1) bekezdése szerinti biztonsági követelményeit ülteti át. E rendelkezés értelmezésére irányul az *előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés.*

28. Emellett a kérdést előterjesztő bíróság a *második kérdésével* az adatvédelmi rendelkezések alkalmazásának további támpontját veti fel, mégpedig az adatvédelmi irányelv 9. cikkének értelmezését, amely arra kötelezi a tagállamokat, hogy a véleménynyilvánítás szabadságát egyensúlyba hozzák a magánélet védelmével. Ezt az egyensúlyt az adatvédelem alóli felmentéseken keresztül kell megterem-

teni, ha a személyes adatokat kizárólag újságírás, vagy irodalmi, illetve művészi kifejezés céljából dolgozzák fel. Ezért az a kérdés, hogy az újságírás célja a jelen esetben elismerhető-e, és ha igen, akkor mennyiben.

29. A *negyedik kérdés* azt kívánja tisztázni, hogy összeegyeztethető-e a közösségi joggal az adatvédelem alóli további finn kivétel, vagyis a személyes adatokról szóló törvény 2. §-ának (4) bekezdése értelmében a nyilvánosságra hozott adatok feldolgozására vonatkozó felmentés.

A – *Az első kérdésről – személyes adatok feldolgozása*

30. A kérdést előterjesztő bíróság először is arra vár választ, hogy az adatvédelmi irányelv hatálya alá tartoznak-e a Satakunnan Markkinapörssi Oy és a Satamedia Oy különböző tevékenységei.

31. A kérdést előterjesztő bíróság és az eljárásban részes felek joggal értenek egyet abban, hogy az adóadatok nyilvánosságra hozatala és SMS-en keresztüli hozzáférhetővé tétele személyesadat-feldolgozásnak tekinthető az adatvédelmi irányelv 2. cikkének a) és b) pontja értelmében.

32. Személyes adatokról van szó, mivel a jövedelemre, vagyonra és adózásra vonatkozó információk kapcsolatba hozhatók meghatározott személyekkel. Mind a nyilvánosságra hozatal, mind az SMS formájában való hozzáférhetővé tétel feltételezi az adatvédelmi irányelv 2. §-ának b) pontja szerinti különböző feldolgozási műveleteket, mint például a gyűjtést, rögzítést, rendszerezést, tárolást és a – továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel révén való – közlést.

33. Az adatvédelmi irányelv alkalmazása a 3. cikk (1) bekezdése szerint ezen túlmenően feltételezi a részben vagy egészben automatizált feldolgozást, vagy legalábbis az olyan adatok nem automatizált feldolgozását, amelyeket valamely nyilvántartó rendszerben tárolnak, vagy tárolni kívánnak. A nyilvántartó rendszer személyes adatok strukturált állománya, amely meghatározott ismérvek alapján hozzáférhető.

34. Valószínű, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által említett feldolgozási műveletek végrehajtása részben automatizált, legalábbis ha eltekintünk a CD-ROM-on való adattovábbítástól. Az adattovábbítás automatizálása azonban nem igényel további magyarázatot, mivel az adóadatok papíron való nyilvánosságra hozatala nyilvántartó rendszert képez,

és az SMS-ben való adattovábbítás valamely nyilvántartó rendszer lekérdezését feltételezi. Ezért valamennyi említett tevékenység esetében – beleértve a CD-ROM-on való adattovábbítást is – olyan személyes adatok feldolgozásáról van szó, amelyeket vagy valamely nyilvántartó rendszerben tárolnak, vagy tárolni kívánnak.

35. Ezért az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az adatvédelmi irányelv 3. §-ának (1) bekezdése szerinti személyesadat-feldolgozásnak tekintendő valamely tevékenység, ha a természetes személyek keresőtevékenységből eredő jövedelmét és tőkejövedelemként elért bevételét, továbbá vagyonát érintő adatokat, amint az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben ismertetésre került,

a) a hatóságok nyilvános iratai alapján gyűjtik, és nyilvánosságra hozatal céljából kezelik;

b) sajtókiadványban ábécé szerinti sorrendben és jövedelemszint szerint rendezve egy átfogó, településenként rendezett lista formájában nyilvánosságra hozzák;

c) CD-ROM-on kereskedelmi célú feldolgozásra továbbadják; illetve

d) SMS-szolgáltatás keretében felhasználják, amelynek során a mobiltelefon használója a meghatározott személy nevét és lakóhelyét tartalmazó SMS meghatározott számra történő elküldése után válaszként megkaphatja e személynek a keresőtevékenységéből eredő jövedelmére és a tőkejövedelemként elért bevételére, valamint a vagyonára vonatkozó adatokat.

B – *A második kérdésről – Az újságírói tevékenységre vonatkozó felmentés*

36. A kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésével azt kívánja megtudni, hogy az eljárás tárgyát képező tevékenység az adatvédelmi irányelv 9. cikke értelmében személyes adatok kizárólag újságírási célú feldolgozásának minősülhet-e. A tagállamok számára a 9. cikk képezi az úgynevezett sajtó- vagy médiaprivilégium [4] alkalmazásának jogalapját. Eszerint a tagállamok a személyes adatok kizárólag újságírás, vagy irodalmi, illetve művészi kifejezés céljából történő feldolgozása tekintetében csak abban az esetben adhatnak felmentést, és írhatnak elő kivételeket az adatvédelmi irányelv II., IV. és VI. fejezete alól, amennyiben azok a magánélet tiszteletben tartásához való jognak a

4 – Lásd e fogalmakról Stefan Walz, 41. §, 1. pont, in: Spiros Simitis, *Bundesdatenschutzgesetz*, 6. kiadás, Baden Baden 2006, és Friederike Neunhoeffer, *Das Presseprivileg im Datenschutzrecht*, Tübingen 2005.

szólásszabadságra vonatkozó szabályokkal való összeegyeztetéséhez szükségesek. Következésképpen a második kérdés esetében e felmentés terjedelméről van szó.

Az irányadó alapjogokról

37. Az adatvédelmi irányelv 9. cikkének értelmezése során azokra az alapjogokra kell összpontosítani, amelyeket e rendelkezés alkalmazása során egyensúlyba kell hozni. Ennek során a közösségi bíróságoknak különösen az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) ítélkezési gyakorlatát kell figyelembe venniük. [5]

38. A közösségi jog biztosítja az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt európai egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 10. cikkében meghatározott, a szabad véleménynyilvánításhoz való alapvető jogot. [6] Ezt ismeri el az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában kihirdetett Alapjogi Chartájának [7] (a továbbiakban: Charta) 11. cikke. Különösen a Bíróság ítélkezési gyakorlata [8] és a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló jegyzőkönyv [9] alapján a Charta 11. cikkének (2) bekezdése szerint tiszteletben kell tartani a tömegtájékoztatás szabadságát és sokszínűségét.

39. A véleménynyilvánítás szabadsága nemcsak a véleményalkotásra szorítkozik, hanem kifejezetten magában foglalja az EJEE 10. cikke (1) bekezdésének második mondata és a Charta 11. cikke (1) bekezdésének első mondata szerint – a tájékozódás szabadsága értelmében – az információk és eszmék megismerésének és közlésének szabadságát. Az EJEB állandó ítélkezési gyakorlatában hangsúlyozza, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága nemcsak az elfogadott, vagy ártalmatlannak, illetve jelentéktelennek tekintett információkra vagy eszmékre vonatkozik, hanem valamennyi olyan információra és eszmére is, amelyek az államot vagy a lakosság egy részét sértik, megbotránkoztatják vagy zavarják. [10] A véleménynyilvánítás

5 – A C-238/99. P., C-244/99. P., C-245/99. P., C-247/99. P., C-250/99. P.–C-252/99. P. és C-254/99. P. sz., Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. október 15-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-8375. o.) 274. pontja és a C-301/04. P. sz., Bizottság kontra SGL Carbon AG ügyben 2006. június 29-én hozott ítélet (EBHT 2006., I-5915. o.) 43. pontja.

6 – A C-260/89. sz. ERT-ügyben 1991. június 18-án hozott ítélet (EBHT 1991., I-2925. o.) 44. pontja, a C-288/89. sz. Collectieve Antennevoorziening Gouda ügyben 1991. július 25-én hozott ítélet (EBHT 1991., I-4007. o.) 23. pontja, a C-353/89. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 1991. július 25-én hozott ítélet (EBHT 1991., I-4069. o.) 30. pontja és a C-250/06. sz., United Pan-Europe Communications Belgium és társai ügyben 2007. december 13-án hozott ítélet (EBHT 2007., I-11135. o.) 41. pontja.

7 – HL C 364., 1. o. Kiigazításokkal átvette a 2007. december 12-én kihirdetett Alapjogi Charta (HL C 303., 1. o.).

8 – Lásd a fenti 6. lábjegyzetben hivatkozott Collectieve Antennevoorziening Gouda ügyben és a United Pan-Europe Communications Belgium és társai ügyben hozott ítéletet.

9 – Az EK-Szerződéshez csatolt jegyzőkönyv (HL 1997. C 340.) 109. oldala.

10 – Lásd például az EJEB 1976. december 7-i Handyside-ügyben hozott ítéletének (A. sorozat 24. sz.) 49. §-át; az 1988. május 24-i, Müller és társai ügyben hozott ítéletének (A. sorozat 133. sz.) 33. §-át; az 1995. szeptember 26-i Vogt-ügyben hozott ítéletének (A. sorozat 323. sz.) 52. §-át és a 2008. február 12-i Guja-ügyben hozott ítéletének (az Ítéletek és Határozatok Tárában még nem tették közzé) 69. §-át, valamint a Bíróság C-274/99. P. sz., Connolly kontra Bizottság ügyben 2001. március 6-án hozott ítéletének (EBHT 2001., I-1611. o.) 39. pontját.

szabadsága kereskedelmi célok esetében is védi az információközlést és a véleményalkotást. [11]

40. A magánélet tiszteletben tartásához való alapjogot különösen az EJEE 8. cikke határozza meg, és a Charta 7. cikke ismeri el. Ezenkívül a Charta 8. cikke kifejezetten kinyilvánítja a személyes adatok védelmét. [12] A személyes adatok harmadik személlyel való közlése az átadott információk későbbi felhasználásától függetlenül az érintettek magánéletének tiszteletben tartásához való jogát sérti, és ezáltal beavatkozást jelent az EJEE 8. cikke értelmében. [13]

41. A magánélet tiszteletben tartásához való jog nem jelent puszta védelmet az állami beavatkozásokkal szemben, hanem az állam pozitív kötelezettségeit alapozza meg. [14] Ennek megfelelően a Közösség az adatvédelmi irányelvvel kiterjesztette az adatvédelmet a magánjogi jogalanyok által végzett adatfeldolgozásra is. Ebben az értelemben az EJEB már hangsúlyozta egy ügyben, amelynek tárgyát egy közismert személy magánéletéről készült fényképek újságokban való felhasználása képezte, hogy a személyes adatok tárolása és újrafelhasználása területén bekövetkezett műszaki fejlődésre tekintettel fokozott elővigyázatosság indokolt. [15]

42. A két alapjog korlátozása főszabály szerint összehasonlítható feltételek mellett megengedett: törvényben kell előírni, egy vagy több, az EJEE 8., illetve 10. cikke szerinti jogszerű célnak kell megfelelnie, és a demokratikus társadalomban szükségesnek kell lennie. Azaz valamely nyomós társadalmi szükséglet igazolhatja a beavatkozásokat, ha azok az elérendő jogszerű céllal arányosak. [16]

43. Az adatvédelem szigorú alkalmazása jelentősen korlátozhatná a véleménynyilvánítás szabadságát. Így messzemenően kizárt lenne az oknyomozó újságírás, ha a média a személyes információkat csak az érintettek hozzájárulásával vagy azok értesítése után dolgozhatná fel és hozhatná nyilvánosságra. Másrészről kézenfekvő, hogy a média sértheti az egyének magánéletét. [17] Végeredményben az egyensúlyt kell megtalálni.

11 – Az EJEB 1990. május 22-i Autronic AG ügyben hozott ítéletének (12726/87. sz., A. sorozat 178. sz.) 47. §-a és az 1994. február 24-i Casado Coca ügyben hozott ítéletének (15450/89. sz., A. sorozat 285-A. sz.) 35. és azt követő §-ai. A Bizottság ezzel összefüggésben joggal hivatkozik Fenelly főtanácsnok C-376/98. sz., Németország kontra Parlament és Tanács ügyben 2000. június 15-én ismertetett indítványának (EBHT 2000., I-8419. o.) 153. és azt követő pontjaira.

12 – Ebben az értelemben lásd a C-275/06. sz. Promusicae-ügyben 2008. január 29-én hozott ítélet (EBHT 2008., I-271. o.) 64. pontját.

13 – A C-465/00., C-138/01. és C-139/01. sz., Österreichischer Rundfunk és társai egyesített ügyekben 2003. május 20-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-4989. o.) 74. pontja.

14 – Az EJEB 2004. június 24-i Hannover-ügyben hozott ítéletének (59320/00. sz., Ítéletek és Határozatok Tára, 2004-VI.) 57. §-a és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

15 – Az EJEB Hannover-ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 14. lábjegyzetben) 70. §-a.

16 – Lásd a véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatban a Bíróság C-368/95. sz. Familiapress-ügyben 1997. június 26-án hozott ítéletének (EBHT 1997., I-3689. o.) 26. pontját és a C-112/00. sz. Schmidberger-ügyben 2003. június 12-én hozott ítéletének (EBHT 2003., I-5659. o.) 79. pontját, valamint az EJEB Handyside-ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 10. lábjegyzetben) 48. §-át és az 1991. november 26-i, Observer és Guardian ügyben hozott ítéletének (13585/88. sz., A. sorozat 216. sz.) 59. §-át, továbbá a magánélet védelméről a Bíróság C-60/00. sz. Carpenter-ügyben 2002. július 11-én hozott ítéletének (EBHT 2002., I-6279. o.) 42. pontját, az Österreichischer Rundfunk és társai ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 13. lábjegyzetben) 71. pontját, valamint az EJEB 1987. március 26-i Leander-ügyben hozott ítéletének (9248/81. sz., A. sorozat 116. sz.) 58. §-át és a 2004. május 27-i Connors-ügyben hozott ítéletének (66746/01. sz., az Ítéletek és Határozatok Tárában nem tették közzé) 81. §-át.

17 – Szemléltetésként lásd az EJEB Hannover-ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 14. lábjegyzetben) 61. és azt követő §-ait.

44. Az adatvédelmi irányelv értelmezését ez a különböző alapjogok közötti konfliktushelyzet jellemzi, amely azonban fennáll az adatvédelem és más közérdekek között is. [18] A vonatkozó irányelvi rendelkezések ezért viszonylag általánosak. Megfelelő mérlegelési mozgásteret hagynak a tagállamok számára az átültető intézkedések meghozatalához, amelyeket a tagállamok a különböző várható helyzetekhez igazíthatnak. [19] E keretek között kell a tagállamoknak az érintett alapjogokat tiszteletben tartaniuk és egyensúlyba hozniuk.

45. Ezenkívül a Bíróság szerint a tagállami hatóságoknak és bíróságoknak nemcsak az adatvédelmi irányelvvel összhangban kell értelmezniük a nemzeti jogukat, hanem arra is ügyelniük kell, nehogy olyan irányelvi értelmezésre támaszkodjanak, amely a közösségi jogrendben védett alapjogokkal vagy a közösségi jog más általános elveivel ütközik. [20]

A nemzeti szintű elsődleges mérlegelési jogkör

46. A nemzeti bíróságokra és hatóságokra vonatkozó előírásokkal szemben a Bíróság az adatvédelem terjedelmének meghatározása és az ütköző alapjogok mérlegelése során igen visszafogottan ítélkezik. A Promusicae-ügyben hozott ítéletben arra szorítkozott, hogy megnevezze mindkét alapjogot, és a tényleges mérlegelést a kérdést előterjesztő bíróságra hárította. [21] Az Österreichischer Rundfunk és társai ügyben hozott ítéletében hasonlóan járt el, [22] mindazonáltal néhány további útmutatást adott a kérdést előterjesztő bíróságnak. [23]

47. Ilyen visszafogottságot tanúsít a Bíróság jogütközés esetén más ügyekben is. A Familiapress-ügyben hozott ítélet tárgya az áruk szabad mozgása és az újságokban szereplő nyereményjátékok nemzeti szintű tilalma közötti ütközés volt. Ott a Bíróság konkrétan nyilatkozott egyes szabályozási módok szükségességéről, [24] mégis általában a nemzeti bíróságokra hagyta annak megítélését, hogy a tilalom arányos-e a média sokszínűségének fenntartásával, és hogy e cél elérhető-e kevésbé korlátozó intézkedésekkel is. [25]

18 – Lásd a C-101/01. sz. Lindqvist-ügyben 2003. november 6-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-12971. o.) 82. és azt követő pontjait, valamint a Promusicae-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 12. lábjegyzetben) 65. és azt követő pontjait.

19 – Lásd a Lindqvist-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 18. lábjegyzetben) 83. és azt követő pontját, valamint a Promusicae-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 12. lábjegyzetben) 67. pontját.

20 – Lásd a Lindqvist-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 18. lábjegyzetben) 87. pontját és a Promusicae-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 12. lábjegyzetben) 68. pontját.

21 – Hivatkozás a fenti 12. lábjegyzetben, 61. és azt követő pontok, különösen a 68. pont.

22 – Hivatkozás a fenti 13. lábjegyzetben, 91. és azt követő pontok.

23 – Hivatkozás a fenti 13. lábjegyzetben, 86. és azt követő pontok.

24 – Hivatkozás a fenti 16. lábjegyzetben, 33. pont.

25 – Hivatkozás a fenti 16. lábjegyzetben, 34. pont.

48. Ennél messzebb menve a Bíróság a szolgáltatásnyújtás szabadsága és az emberi méltóság, illetve az áruk szabad mozgása és a gyermek- és ifjúságvédelemmel kapcsolatos elvek ütközése esetén elismerte, hogy a tagállamokban eltérő, de egyformán jogszerű álláspontok létezhetnek arról, hogy az alapszabadságok mely korlátozásai arányosak a közérdekek és különösen az alapjogok védelme szempontjából. [26]

49. Másrészről a Bíróság már emlékeztetett, hogy arra hivatott, hogy a nemzeti bíróságnak hasznos választ adjon. Hatásköre különösen arra terjed ki, hogy az alapeljárás iratai, valamint az eléterjesztett írásbeli és szóbeli észrevételek alapján olyan útmutatást adjon a nemzeti bíróságnak, amely lehetővé teszi az utóbbi előtt folyamatban lévő konkrét jogvita eldöntését. [27] Az ilyen útmutatások gyakorta olyan problémákra vonatkoznak, amelyeket az arányosság vizsgálata során figyelembe kell venni.

50. A jelen esetben a Bíróságnak inkább visszafogott megközelítést célszerű alkalmaznia. Az ütköző alapjogok meghatározására mindenekelőtt akkor kötelesek a közösségi bíróságok, ha *határon átnyúló* tevékenységekről van szó. Ha olyan ténykörülmények merülnek fel, hogy határátlépő uniós polgárt ér hátrány, különösen alapos vizsgálat indokolt. Ezt mutatják a határon átnyúló szolgáltatásokkal [28] vagy az üzemáthelyezéssel [29] kapcsolatos szakszervezeti tevékenységekre, valamint a gyümölcsszállítást akadályozó tiltakozó gazdák tevékenységére [30] vonatkozó ítéletek.

51. A Schmidberger-ügy [31] sem jelent ellenpéldát. Ennek tárgya az volt, hogy a brenneri autópályán engedélyezett tüntetés akadályozta az árumozgást Németország és Olaszország között. Noha a Bíróság ebben az ügyben elismerte a nemzeti szervek széles mozgásterét az áruk szabad mozgása és a véleménynyilvánítás, illetve a tüntetési szabadság mérlegelése során, [32] azonban még azt megelőzően, hogy a közösségi jogsértést elutasította, e mérlegelés eredményét viszonylag részletesen vizsgálta. [33]

52. Ellenben a határon átnyúló tevékenységek védelme kivételt jelent az adatvédelmi irányelv alkalmazása során. Ez az irányelv az EK 95. cikken alapul, így célja a belső piac megvalósítása. Tehát nemcsak a határon

26 – A C-36/02. sz. Omega-ügyben 2004. október 14-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-9609. o.) 37. és azt követő pontjai, valamint a C-244/06. sz. Dynamic Medien ügyben 2008. február 14-én hozott ítélet (EBHT 2008., I-505. o.) 44. pontja, lásd a C-243/01. sz., Gambelli és társai ügyben 2003. november 6-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-13031. o.) 63. pontját.

27 – A C-438/05. sz., The International Transport Workers' Federation és The Finnish Seamen's Union ügyben 2007. december 11-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-10779. o.) 85. pontja.

28 – A C-341/05. sz. Laval un Partneri ügyben 2007. december 18-án hozott ítélet (EBHT 2007., I-11767. o.).

29 – A The International Transport Workers' Federation és The Finnish Seamen's Union ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 27. lábjegyzetben).

30 – A C-265/95. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1997. december 9-én hozott ítélet (EBHT 1997., I-6959. o.).

31 – A C-112/00. sz. 2003. június 12-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-5659. o.).

32 – Hivatkozás a fenti 31. lábjegyzetben, 82. és 93. pont.

33 – Hivatkozás a fenti 31. lábjegyzetben, 83. és azt követő pontok.

átnyúló adatfeldolgozásra, hanem a tisztán belföldi tényállásokra is kiterjed. Ennek ellenére, Tizzano főtanácsnoktól [34] eltérően, a Bíróság nem kérdőjelezte meg az adatvédelmi irányelv széles alkalmazási körét, mivel a határon átnyúló helyzetekre való szűkítés az említett irányelv alkalmazási körének határait különösen bizonytalanná és kockázatossá tenné. [35]

53. Az irányelv széles, a belső piac megvalósításán csaknem túlterjedő alkalmazási köréből azonban arra lehet következtetni, hogy a Bíróság az ütköző alapjogok mérlegelése során az irányelv keretében a tagállamoknak és bíróságaiknak főszabály szerint széles mozgásteret biztosít, amelyen belül érvényre juthatnak saját hagyományaik és társadalmi értékképzeteik.

54. Ebben az összefüggésben kell értelmezni az adatvédelmi irányelv 9. cikkét.

34 – A C-101/01. sz. Lindqvist-ügyben 2002. szeptember 19-én ismertetett indítvány (EBHT 2003., I-12971. o.) 35. és azt követő pontjai, valamint a C-465/00., C-138/01. és C-139/01. sz., Österreichischer Rundfunk és társai egyesített ügyekben 2002. november 14-én ismertetett indítvány (EBHT 2003., I-4989. o.) 43. és azt követő pontjai.

35 – Az Österreichischer Rundfunk és társai ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 13. lábjegyzetben) 42. pontja.

Az adatvédelmi irányelv 9. cikkének hatályáról

55. Az adatvédelmi irányelv 9. cikke szerint az adatvédelem alóli felmentésről, illetve eltérésről kizárólag a személyes adatoknak újságírás, vagy irodalmi, illetve művészi kifejezés céljából történő feldolgozása esetén lehet rendelkezni, amennyiben ez a magánélet tiszteletben tartásához való jognak a szólásszabadságra vonatkozó szabályokkal való összeegyeztetéséhez szükséges.

56. A Satakunnan Markkinapörssi Oy, a Satamedia Oy, valamint Finnország az adatvédelmi irányelv 9. cikkének hatályát a véleménynyilvánítás szabadsága által védett teljes területre ki kívánja terjeszteni. Ebben az értelmezésben az adatvédelmi irányelv 9. cikke – céljának megfelelően – a véleménynyilvánítás szabadsága és az adatvédelem minden lehetséges ütközését átfogná. Ugyanakkor a tagállamok a lehető legszélesebb jogkört kapnák ahhoz, hogy az adatvédelmet és a véleménynyilvánítás szabadságát egyensúlyba hozzák.

57. Az adatvédelmi irányelv 9. cikkének szövege semmiképpen nem alapozza meg ezt az értelmezést. A rendelkezés nemcsak azt követeli meg, hogy a véleménynyilvánítás szabadságát és az adatvédelmet egyensúlyba hozzák, hanem meghatározott célokat is előír, amelyek javára a tagállamok az adatvédelmi irányelv szinte minden követelményétől eltérhetnek. Az ehhez felhasznált újságírási, vagy

irodalmi, illetve művészi kifejezési cél fogalmának nem lenne önálló funkciója a véleménynyilvánítás szabadsága mellett, ha ezeket összevontan a véleménynyilvánítás szabadságával azonosítanánk.

58. Az adatvédelmi irányelv 9. cikkének értelmezése során inkább abból kell kiindulni, hogy az általános elvtől való eltérést szigorúan kell értelmezni, [36] nehogy az érintett elv túlzottan sérüljön. A jelen esetben a kiterjesztő értelmezésnél növekedne annak kockázata, hogy sérül a magánélet tiszteletben tartásához való alapjog.

59. Az adatvédelmi irányelv 9. cikkéből már az alapján is felimerhető a szigorú értelmezés szükségessége, hogy e rendelkezés csak a személyes adatok olyan feldolgozására vonatkozik, amely *kizárólag* az ott említett célból történik. Eszerint felmentésekről és eltérésekről csak annyiban szabad rendelkezni, *amennyiben* azok az érintett alapjogok összeegyeztetéséhez szükségesek.

60. Amint különösen a Bizottság kifejti, az adatvédelmi irányelv 9. cikke alapján lehetséges felmentés nagy terjedelme is amellett szól, hogy alkalmazási feltételeit megszorítóan kell értelmezni. Míg az adatvédelmi irányelv más kivételei csak egyes szabályok alóli felmentéseket írnak elő, a 9. cikk szinte minden irányelvi követelmény felfüggesztését lehetővé teszi.

61. Az újságírási cél fogalmának szójelentésen alapuló értelmezésével szemben nem lehet felhozni, hogy a túlzottan messzemenő adatvédelmi követelmények a véleménynyilvánítás szabadságának megsértését eredményeznék. A tagállamoknak ugyanis nemcsak az adatvédelmi irányelv 9. cikke keretében kell a véleménynyilvánítás szabadsága és a magánélet tiszteletben tartása közötti egyensúlyt megteremteniük. Más rendelkezésekre is támaszkodhatnak, mivel az irányelv összességében biztosítja a tagállamok számára a szükséges mozgásteret az átültető intézkedések meghozatalához, amelyeket a különböző várható helyzetekhez igazíthatnak. [37]

36 – A C-60/05. sz., WWF Italia és társai ügyben 2006. június 8-án hozott ítélet (EBHT 2006., I-5083. o.) 34. pontja és a C-342/05. sz., Bizottság kontra Finnország ügyben 2007. június 14-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-4713. o.) 25. pontja, mindkettő a fajok védelme alóli kivételekkel kapcsolatos, a C-169/007. sz., Bizottság kontra Finnország ügyben 2002. március 7-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-2433. o.) 33. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat a hozzáadottértékadóval kapcsolatban, a 189/87. sz. Kalfelis-ügyben 1988. szeptember 27-én hozott ítélet (EBHT 1988., 5565. o.) 19. pontja és a C-98/06. sz. Freeport-ügyben 2007. október 11-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-8319. o.) 35. pontja, mindkettő polgári ügyekben felmerülő joghatósági kérdéssel kacsolatos, valamint a C-435/06. sz. C-ügyben 2007. november 27-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-10141. o.) 60. pontja a szülői felügyeleti jogra vonatkozó jogvitákkal kapcsolatban.

37 – A Lindqvist-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 18. lábjegyzetben) 83. és azt követő pontja, lásd a Promusicae-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 12. lábjegyzetben) 67. pontját is az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.) kapcsolatban.

62. A tagállamok különösen szabadon dönthetnek a magánjellegű véleménynyilvánítás területén, miután az adatvédelmi irányelv a 3. cikk (2) bekezdésének második francia bekezdése szerint nem vonatkozik a természetes személy által kizárólag személyes célra, vagy háztartási tevékenysége keretében végzett adatfeldolgozásra. [38]

63. Továbbá az adatvédelmi irányelv 7. cikkének f) pontja szerint a feldolgozás megengedhető az adatkezelő nyomós, jogos érdekének érvényesítéséhez, vagy az érintett tagállam a 13. cikk (1) bekezdésének g) pontja alapján felmentést adhat egyes rendelkezések alól mások jogainak és szabadságainak védelmében. [39] Különösen a 7. cikk szerinti adatfeldolgozás és a 8. cikk szerinti különleges adatfeldolgozás megengedhetőségi követelményei mindenképpen alkalmazandók ezen esetekben, és az adatvédelmi ellenőrző hatóságok felügyelhetik az adatfeldolgozást.

64. Így összefoglalva megállapítható, hogy az adatvédelmi irányelv 9. cikkének hatálya az újságírási, vagy irodalmi, illetve művészi kifejezési cél fogalma alapján határozható meg, amelynek jelentése önálló, és nem azonos a véleménynyilvánítás szabadsága által védett területtel.

Az újságírási cél fogalmáról

65. Az újságírási cél fogalma a tömegtájékoztatási eszközök, különösen a sajtó és az audiovizuális média tevékenységére vonatkozik. Az adatvédelmi irányelv létrejötte azt mutatja, hogy az újságírási cél nem korlátozódik az intézményesített média tevékenységére. Miután a Bizottság először felmentést javasolt a sajtószervek és az audiovizuális média számára, [40] az újságírási cél fogalma több, egymást követő tervezetből alakult ki, amelyek a médiavállalkozásokra vonatkozó mentesség hatályát feloldották, és minden olyan személyre kiterjesztették, aki újságírói tevékenységet végez. [41]

38 – Lásd e rendelkezés értelmezéséről a Lindqvist-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 18. lábjegyzetben) 46. és azt követő pontját.

39 – Ennek megfelelően a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló, Strasbourgban, 1981. január 28-án kelt Európa tanácsi egyezmény, ETS 108. sz., nem ír elő külön médiaprivilégiumot, hanem a mások jogainak védelmében különrendelkezések meghozatalát teszi lehetővé. Lásd az egyezmény 9. cikkének b. pontjához kapcsolódó magyarázatot, Rapport explicatif, 58. sz., http://conventions.coe.int/Treaty/FR/Reports/Html/108.htm.

40 – A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről szóló tanácsi irányelvre vonatkozó javaslat 19. cikke, COM (90) 314 végleges (HL 1990. C 277., 3. o. [9. o.]).

41 – Lásd különösen az Európai Parlament 1992. március 11-i véleményét (HL C 94., 173. o. [178. o.]), a Bizottság 1992. október 15-i módosított javaslatát (HL 1992. C 311., 30. o. [45. o.]), és végül a Tanács 1995. február 20-i közös álláspontját (HL C 93., 1. o. [9. o.]).

66. Az újságírási cél fogalmának további megvilágításához célszerű figyelembe venni a média feladatát a demokratikus társadalomban, amint azt az EJEB a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatában kimunkálta. A véleménynyilvánítás szabadsága bármely korlátozásának az a feltétele, hogy e korlátozás szükséges legyen a demokratikus társadalomban. Amennyiben a média érintett, figyelembe kell venni, hogy a szabad sajtó lényeges szerepet játszik – különösen „közéleti őrkutyaként" – a demokratikus társadalom működésében. Ezért kötelessége, hogy minden közérdekű kérdésről információkat és eszméket közöljön. [42]

akkor újságírási célú, ha arra irányul, hogy közérdekű kérdésekről információkat és eszméket közöljön.

A közérdekű kérdésekkel kapcsolatos információkról és eszmékről

67. Mivel információk és eszmék közléséről van szó, a részben képviselt álláspontokkal szemben nem az a lényeges, hogy a terjesztett adatokat szerkesztői célból feldolgozzák, vagy magyarázattal látják-e el. Már a nyersadatok puszta hozzáférhetővé tétele is hozzájárulhat a nyilvános vitákhoz, és ezért közérdekű lehet. Ezenkívül már a terjesztett adatok kiválasztása is az adatterjesztő személy szubjektív értékelését fejezi ki. Hiszen e kiválasztás legalább azt az értékelést tartalmazza, hogy ezek az adatok a címzettekből érdeklődést váltanak ki.

69. Most azt kell tisztázni, hogy mit is kell érteni a közérdekű kérdésekkel kapcsolatos információk és eszmék alatt. Ez a megfogalmazás a véleménynyilvánítás szabadságának tevőleges gyakorlását írja le, amelynek korlátozása különösen nyomós igazolási okot igényel.

68. Amint különösen a svéd kormány előadja, a személyes adatok feldolgozása eszerint

70. A svéd kormány ezzel összefüggésben az adatvédelmi irányelv elfogadásakor kiadott nyilatkozatára hivatkozik. Eszerint az újságírási cél nem a közölt információk, tehát nem a tartalom, hanem a közlés módja szerint vizsgálandó. Valójában nem az állami szervek feladata, hogy meghatározzák azokat a közérdekű kérdéseket, amelyekkel a média foglalkozhat. Ezért kényes kérdés a tartalmi felülvizsgálat.

42 – Az EJEB 1985. március 25-i Barthold-ügyben hozott ítéletének (8734/79. sz., A. sorozat 90. sz.) 58. §-a, az 1986. július 8-i Lingens-ügyben hozott ítéletének (9815/82. sz., A. sorozat 103. sz.) 44. §-a, az 1994. szeptember 23-i Jersild-ügyben hozott ítéletének (15890/89., A. sorozat 298. sz.) 31. §-a, az Observer és Guardian ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 16. lábjegyzetben) 59. §-a, az EJEB Hannover-ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 14. lábjegyzetben) 63. §-a, valamint a 2004. december 17-i, Pedersen és Baadsgaard ügyben hozott ítéletének [GC] (49017/99. sz., Ítéletek és Határozatok Tára, 2004-XI.) 71. §-a.

71. A közlés módja és összefüggése lényeges, azért, hogy ki lehessen zárni azokat az eseteket, amikor ugyan közérdekű információkat vagy eszméket közölnek, azonban e közlés nem a nyilvánosság felé irányul, ilyenek például a magánjellegű politikai viták.

72. Az elhatárolás önmagában az információközlés formája szerint ma már semmiképpen nem elegendő az újságírási cél meghatározásához. Korábban az újságírás (viszonylag) egyértelműen olyan egyszerűen felismerhető médiára szorítkozott, mint a sajtó, a rádió és a televízió. Ma azonban az olyan korszerű tájékoztatási eszközök, mint az internet vagy a mobiltávközlési szolgáltatás, ugyanúgy használatosak közérdekű kérdésekkel kapcsolatos információk közlésére, mint tisztán magáncélokra. Ezért az információközlés módja ugyan fontos szempontot képez a tekintetben, hogy vajon újságírási célt követnek-e, de a tartalmat sem szabad elhanyagolni.

73. A közérdek mindenképpen fennáll, ha a közölt információk ténylegesen folyó nyilvános vitára vonatkoznak. [43] Vannak olyan témák, amelyek jellegüknél fogva közérdekűek, mint pédául az EJEE 6. cikkének (1) bekezdése szerinti nyilvános bírósági eljárás, [44] a politikai élet átláthatóságához fűződő közérdek, [45] vagy a vezető politikai személyiségek gondolataira, véleményére és magatartására vonatkozó információk. [46]

74. Ellenben kétséges, hogy közérdekű kérdésekkel kapcsolatos információk közléséről van szó abban az esetben, ha olyan magánéleti részleteket hoznak nyilvánosságra, amelyeknek semmi közük az érintett személy közfeladatához, és különösen, ha azok csak egy bizonyos közönségnek az adott személy magánéletére vonatkozó kíváncsiságát kívánják kielégíteni, és az adott személy esetleges ismertségi szintje ellenére nem tekinthetők olyan információknak, amelyek valamely általános társadalmi érdekű vitához járulnak hozzá. [47] A közérdek e határa szempontjából különös jelentősége van annak, hogy az érintett személy jogosan elvárhatja-e, hogy a magánéletét e tekintetben tiszteletben tartsák. [48]

75. A szóban forgó megfontolások tekintetében szemléletes példa a Fressoz és Roire

43 – Az EJEB 2000. január 11-i News Verlags GmbH & Co.KG ügyben hozott ítéletének (31457/96. sz., Ítéletek és Határozatok Tára, 2000-I.) 54. §-a; a 2001. február 6-i Tammer-ügyben hozott ítéletének (41205/98. sz., Ítéletek és Határozatok Tára, 2001-I.) 68. §-a; a 2004. május 18-i Editions Plon ügyben hozott ítéletének (58148/00. sz., Ítéletek és Határozatok Tára, 2004-IV.) 44. §-a; a 2007. december 10-i Stoll-ügyben hozott ítéletének (69698/01. sz.) 118. és azt követő §-ai, valamint a 2007. február 22-i, Nikowitz és Verlagsgruppe News GmbH ügyben hozott ítéletének (5266/03. sz.) 25. §-a.

44 – Az EJEB News Verlags GmbH & Co.KG ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 43. lábjegyzetben) 56. §-a.

45 – Az EJEB Editions Plon ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 43. lábjegyzetben) 44. §-a.

46 – Az EJEB Stoll-ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 43. lábjegyzetben) 122. §-a és a Lingens-ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 42. lábjegyzetben) 42. §-a. A gazdasági élet vezető személyiségeivel kapcsolatban lásd az EJEB 2007. március 1-jei, Tønsbergs Blad AS és Haukom ügyben hozott ítéletének (510/04. sz., az Ítéletek és Határozatok Tárában még nem tették közzé) 87. §-át.

47 – Az EJEB Hannover-ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 14. lábjegyzetben) 65. §-a, lásd az EJEB News Verlags GmbH & Co.KG ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 43. lábjegyzetben) 54. §-át is.

48 – Az EJEB Hannover-ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 14. lábjegyzetben) 51. §-a. Lásd általánosabban az adatfeldolgozással szembeni jogos elvárásról szintén az EJEB 1997. június 25-i Halford-ügyben hozott ítéletének (20605/92. sz., Ítéletek és Határozatok Tára, 1997-III.) 45. §-át; a 2001. szeptember 25-i, P. G. és J. H. ügyben hozott ítéletének (44787/98. sz., Ítéletek és Határozatok Tára, 2001-IX.) 57. §-át és a 2007. április 3-i Copland-ügyben hozott ítéletének (62617/00. sz., az Ítéletek és Határozatok Tárában még nem tették közzé) 42. §-át.

ügy. [49] Itt két újságíró elítéléséről volt szó, akik egy adózási ügyiratból származó bizalmas dokumentumot hoztak nyilvánosságra, hogy ezzel bizonyítsák egy vállalkozás ügyvezetőjének jövedelmi adatait. E nyilvánosságra hozatal a nemzeti jog alapján főszabály szerint büntethető volt.

76. Az EJEB ezzel szemben hangsúlyozta, hogy az információk egy bérszintre vonatkozó nyilvános vitához kapcsolódtak, amelyet az érintett vállalkozáson belüli bérvita váltott ki. [50] Másfelől az EJEB szerint az adóalapra és a fizetett adókra vonatkozó információk a nemzeti jog szerint nem szigorúan bizalmasak. [51] Sőt az EJEB szerint a közismert vállalkozók jövedelmi adatai rendszeresen nyilvánosságra kerültek, [52] és azok a nemzeti ítélkezési gyakorlat szerint nem tartoztak a magánélet területéhez. [53]

77. Ezért az információk és eszmék akkor vonatkoznak valamely közérdekű kérdésre, ha ténylegesen folyó nyilvános vitához kapcsolódnak, vagy olyan kérdéseket érintenek, amelyek a nemzeti jog és a társadalmi értékek alapján természetüknél fogva a közszférát érintik, de nem vonatkoznak közérdekű kérdésre, ha olyan magánéleti részleteket hoznak nyilvánosságra, amelyeknek semmi köze nincs az érintett személy közfeladatához, különösen, ha jogos elvárás e tekintetben a magánélet tiszteletben tartása.

78. Mindenesetre hozzá kell tenni, hogy az állami szervek, beleértve a bíróságokat, nem tudják szigorúan felülvizsgálni az újságírási cél fennállását. Előzetesen aligha állapítható meg, hogy mely információk érintenek közérdekű kérdéseket, és végül – legalábbis részben – a média feladata, hogy az információközléssel egyáltalán közérdeklődést keltsen. Ha nem sikerül, aligha lehet ezt neki – utólag – felróni. Azonban főszabály szerint nem az állami szervek feladata, hogy *ex ante* előre jelezzék a jövőben hiányzó közérdeket. Az ilyen előrejelzés az első lépést jelentené a cenzúra felé. Ezért csak akkor lehet megállapítani, hogy az információk és eszmék terjesztése nem érint közérdekű kérdéseket, ha ez nyilvánvaló.

A kizárólagos célkitűzésről

79. Ha a feldolgozás újságírási célt szolgál, akkor sem alkalmazandó szükségképpen az adatvédelmi irányelv 9. cikke. Inkább

49 – Az EJEB 1999. január 21-i ítélete (29183/95. sz., Ítéletek és Határozatok Tára, 1999-I.).

50 – Az EJEB Fressoz és Roire ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 49. lábjegyzetben) 50. §-a.

51 – Az EJEB Fressoz és Roire ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 49. lábjegyzetben) 53. §-a.

52 – Az EJEB Fressoz és Roire ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 49. lábjegyzetben) 53. §-a.

53 – Az EJEB Fressoz és Roire ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 49. lábjegyzetben) 50. §-a.

arról van szó, hogy a kérdéses személyesadat-feldolgozásnak *kizárólag* újságírási célt kell szolgálnia.

80. A „kizárólag” fogalmának alkalmazásával az adatvédelmi irányelv 9. cikke az adatfeldolgozás célhoz kötöttségére emlékeztet, amelyet általános jelleggel az adatvédelmi irányelv 6. cikkének b) pontja rögzít. Eszerint a személyes adatok további feldolgozása főszabály szerint nem végezhető oly módon, amely az adatgyűjtés céljával összeférhetetlen. Ennek megfelelően a 9. cikk szerinti felmentés csak olyan feldolgozási műveletekre nyerhet alkalmazást, amelyek kizárólag újságírási célt szolgálnak. Ha egyidejűleg más célokat is követnek, amelyek nem tekinthetők újságírási célnak, akkor nem alkalmazható a médiaprivilégium.

81. A cél meghatározásánál semmiképpen nem az a lényeges, hogy a feldolgozás közvetlen tárgya-e az ilyen információk közlése, például az ilyen adatok nyilvánosságra hozatala esetén. Amint például a Satakunnan Markkinapörssi Oy és a Satamedia Oy is előadják, a nyilvánosságra hozatal előkészítése is újságírási célt követ. [54]

82. A kizárólag újságírás céljából történő feldolgozást az sem zárja ki, ha a közérdekű kérdésekkel kapcsolatos információk és eszmék közlése mellett kereskedelmi célokat is követnek. [55] Az újságírási célok általában együtt járnak azzal a céllal, hogy legalább az újságírási tevékenység költségei megtérüljenek, lehetőség szerint azonban nyereséget is elérjenek. A kereskedelmi siker ugyanis feltételét képezi a szakmai újságírásnak, legalábbis amennyiben azt mások, például az állam, támogatásától és befolyásától függetlenül folytatják. Így az újságírási célok elfogadható részét képezi az is, ha a közérdekű kérdésekkel kapcsolatos információk és eszmék közlésével pénzt keresnek.

83. Ettől elhatárolandók azok a kereskedelmi tevékenységek, amelyek tárgyát nem a közérdekű kérdésekkel kapcsolatos információk és eszmék közlése képezi, még abban az esetben, ha az elért nyereséget bizonyosan újságírási tevékenységre fordítják. Nem különböznek ugyanis azoktól az azonos jellegű tevékenységektől, amelyek nyereségét nem újságírási célra szánják. E helyzetben a médiaprivilégium alkalmazása sérthetné az egyenlő elbánás elvét, és különösen torzíthatná a versenyt. [56]

54 – Így az EJEB az 1996. március 27-i Goodwin-ügyben hozott ítéletének (28957/95. sz., Ítéletek és Határozatok Tára, 1996-II.) 39. §-ában és a 2007. november 27-i Tillack-ügyben hozott ítéletének (20477/05. sz.) 53. §-ában a sajtószabadságot kifejezetten kiterjesztette az újságírói források védelmére.

55 – Így az EJEB az Autronic AG ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a feni 11. lábjegyzetben) 47. §-ában arra utal, hogy a sajtószabadsággal kapcsolatos különöző ítéletek olyan vállalkozásokat érintenek, amelyek sajtótevékenységük révén nyereséget kívántak elérni.

56 – Lásd a C-435/02. és C-103/03. sz. Springer egyesített ügyekben 2004. szeptember 23-án hozott végzés (EBHT 2004., I-8663. o.) 47. pontját.

84. Így a hirdetések közzététele a médiában csak kivételes esetben, és kizárólag a közérdekű kérdésekkel kapcsolatos információk és eszmék közlése céljából történhet, [57] tehát kizárólag újságírási célt szolgálhat még akkor is, ha az elért bevételek a médiatevékenység feltételét képezik.

85. Az egyes esetekben nehéz feladat besorolni a tevékenységeket az újságírási cél alá. Ehhez értékelni kell az adott célkitűzést. Ennek során nem lehet arra a célkitűzésre alapozni, amelyet az adatkezelő az adatfeldolgozás tekintetében megjelöl, mivel az ilyen szubjektív célok ellenőrizhetetlenek.. Az adatfeldolgozás céljának inkább objektiv körülményekből kell következnie. [58]

57 – Ilyen ügyről szólt az EJEB 2001. június 28-i Verein gegen Tierfabriken ügyben hozott ítélete (24699/94. sz., Ítéletek és Határozatok Tára, 2001-VI.), amelynek tárgyát egy húsfeldolgozás elleni reklám képezte, de nem ilyen ügyről szólt az EJEB 1994. február 24-i Casado Coca ügyben hozott ítélete (A. sorozat 285-A. sz.), amelynek tárgyát az ügyvédi hirdetési tilalom képezte. Lásd a Bíróság C-380/03. sz., Németország kontra Parlament és Tanács ügyben 2006. december 12-én hozott ítéletének (EBHT 2006., I-11573. o.) 156. pontját.

58 – Lásd a közösségi intézkedés jogalapjának megválasztásáról a Bíróság 45/86. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1987. március 26-án hozott ítéletének (EBHT 1987., 1493. o.) 11. pontját, a C-300/89. sz., Bizottság kontra Tanács, ún. „titán-dioxid”-ügyben 1991. június 11-én hozott ítéletének (EBHT 1991., I-2867. o.) 10. pontját és a C-440/05. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2007. október 23-án hozott ítéletének (EBHT 2007., I-9097. o.) 61. pontját; a joggal való visszaélést megvalósító célok meghatározásáról a C-255/02. sz., Halifax és társai ügyben 2006. február 21-én hozott ítéletének (EBHT 2006., I-1609. o.) 75. pontját és a C-251/06. sz. Ing. Auer ügyben 2007. november 8-án hozott ítéletének (EBHT 2007., I-9689. o.) 46. pontját, továbbá a hozzáadottérték-adó szabályozásban a közösségi ternmékértékesítés megállapításáról a C-409/04. sz., Teleos és társai ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítéletének (EBHT 2007., I-7797. o.) 39. és azt követő pontját.

Alkalmazás a jelen ügyre

86. A különös szintjén mind az egyes információk közszférát érintő jellege, mind a magánélet tiszteletben tartásával szembeni jogos elvárás igen erősen függ a mindenkori – elsődlegesen nemzeti – jogi helyzettől, a társadalmi értékképzetektől és a ténylegesen létező nyilvános vitáktól. Főszabály szerint nem a Bíróság, hanem az illetékes tagállami szervek feladata, hogy ezeket a körülményeket megvizsgálják. Ha a nemzeti bíróságok ilyen kérdésekkel keresik meg, a Bíróság csak útmutatást adhat azokról a szempontokról, amelyeket figyelembe kell venniük.

87. A jelen ügyben különösen a feldolgozott adatok fajtája, az információterjesztés különböző formái, és a saját adatok törölhetősége bír jelentőséggel.

88. Mindegyik feldolgozási művelet személyes adóadatokat érint. A közösségi jog nem szabályozza ezen adatok bizalmas kezelését, néhány tagállam mégis bizalmasnak tekinti azt. Következésképpen az érintett személyek ezekben az államokban főszabály szerint joggal várják el, hogy e bizalmas kezelést

tiszteletben tartsák. A Bíróság álláspontja szerint is főszabály szerint csak abban az esetben lehet jövedelmi adatokat továbbítani, ha az valamely magasabb rendű cél eléréséhez szükséges. [59]

89. Mindenesetre az EJEB szerint nem következik szükségképpen az EJEE 8. cikkéből az adóadatok bizalmas kezelése. [60] Ezért abban az esetben lehet szó megengedett, azaz igazolható beavatkozásról a magánélet tiszteletben tartásához való közösségi alapjogba, ha ezek az adatok Finnországban törvényesen nyilvánosan hozzáférhetők az adóhatóságok számára. A jelen jogi helyzet alapján valószínűleg abból kell kiindulni, hogy a finn polgárok nem várhatják el jogosan adóadataik bizalmas kezelését.

90. Az információk közlése két úton történik: egyrészt sajtókiadványban összesített listaként hozzák őket nyilvánosságra, másrészt az egyes adófizetők adatait SMS formájában teszik hozzáférhetővé.

91. A lista nyilvánosságra hozatala a formája szerint közérdekű információk közlésére irányul. A teljes nyilvánosság számára kínálják az átfogó adatgyűjteményt. A nyilvánosságra hozatal e formája egyéni érdekeket *prima facie* nem vesz figyelembe.

92. Azt nehezebb megítélni, hogy e közlésforma tartalmilag is megfelel-e a közérdeknek. Egyrészről a nyilvánosság érdekelt lehet abban, hogy teljes körű áttekintést kapjon az adózásról, valamint az állampolgárok jövedelmi és vagyoni viszonyairól. Egyes közéleti személyek tekintetében még konkrét közérdek is fűződhet ezen információk megszerzéséhez.

93. Másrészről ugyanakkor okkal feltételezhető, hogy az ilyen adatokhoz fűződő érdek messzemenően magántermészetű. Szóba jöhet például a szomszédok és ismerősök iránti személyes kíváncsiság. Sőt nem lehet kizárni a kereskedelmi érdekeket sem. Az egyének jövedelmi és vagyoni viszonyainak ismerete ugyanis gazdaságilag hasznosítható, például célzott reklám vagy az ügyfelek anyagi teljesítőképességének és hitelképességének megítélése céljából.

94. Az utóbb említett szempontok az SMS esetében még hangsúlyosabbak, hiszen a formája miatt csak akkor veszik igénybe információközlésre, ha valamely meghatározott személy adataihoz konkrét érdek fűződik. Valószínűtlennek tűnik, hogy ez az érdek

59 – Az Österreichischer Rundfunk és társai ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 13. lábjegyzetben) 89. és azt követő pontja.

60 – Lásd különösen az EJEB Fressoz és Roire ügyben hozott ítéletének (hivatkozás a fenti 49. lábjegyzetben) 53. §-át, ahol az EJEB csak a nemzeti jogi helyzetet vizsgálta. Lásd az Emberi Jogok Európai Bizottságának 1996. november 27-i határozatát a Gedin-ügyben (29189/95. sz. kérelem), amelynek tárgyát a nem fizető adózók listáján való név szerinti szereplés képezte.

általában, jellege szerint közérdek legyen. Inkább arról van szó, hogy az adatkérés nagy valószínűséggel csak kivételes esetben függ össze közérdekű kérdésekkel.

95. Mindenesetre általában nem lehet kizárni, hogy a távközlés útján való információközlésben jelen van a közérdek is. Ugyanis a távközlési szolgáltatás útján való információközlés egyre inkább kiegészíti a sajtó és a tömegtájékoztatási eszközök hagyományos közlésformáit. Ezért különösen gondos vizsgálatot igényel az a kérdés, hogy az információkat és eszméket ebben a formában magánérdekből vagy közérdekből közlik-e.

96. Végül a portugál kormány előadta, hogy amennyiben a Satakunnan díjat kér azért, hogy törli az információs rendszerből az adófizetőket, akkor nem újságírási célról van szó. Ennek az előterjesztésnek helyt lehetne adni, ha a Satakunnan e díjakkal azt a célt kívánná elérni, hogy nyereséget érjen el, mivel ez a nyereség nem abból származik, hogy az információkat és eszméket közérdekből közli. Ellenben a díj pusztán arra szolgál, hogy a költségeket fedezze, így függetlenül attól, hogy megengedhetők-e ilyen díjak, nem kizárt, hogy újságírási célokról van szó.

97. Mindenesetre az a lehetőség, hogy a saját személyes adatokat töröltetni lehet, felveti azt a kérdést, hogy valóban közérdek fűződik-e az adóadatok átfogó nyilvántartásához. Így ugyanis az egyes tételek ok nélküli törlése főszabály szerint az esetleg fennálló közérdekbe ütközik. Ha az olvasó átfogó nyilvántartást igényel, a törlés igencsak félrevezető lehet, mivel azt a benyomást kelti, mintha ez a személy nem fizetne adót, illetve csak kevés adót fizetne.

98. Azt, hogy végül is hogyan kell megítélni ezeket az objektiv körülményeket a finn társadalmi környezetben, – adott esetben a tényálllás további feltárását követően – a nemzeti bíróságoknak kell eldönteniük.

A véleménynyilvánítás szabadsága és a magánélet tiszteletben tartására vonatkozó jog közötti mérlegelésről

99. Ha az adatvédelmi irányelv 9. cikke alkalmazandó, ebből még nem következik, hogy az adott személyesadat-feldolgozást mentesíteni kell az adatvédelem alól. Inkább arról van szó, hogy a felmentések csak annyiban

megengedettek, amennyiben azok szükségesnek bizonyulnak ahhoz, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való jog a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó szabályokkal összeegyeztethető legyen.

100. Így Észtországgal és a Bizottsággal párhuzamosan kétségbe vonható, hogy az adatvédelmi irányelv 9. cikkének finn átültetése megfelel a közösségi jog követelményeinek. Az adatvédelmi irányelv rendelkezésének rugalmassága ellenére [61] például első megközelítésre egyoldalúnak tűnik az újságírás céljából történő adatfeldolgozás esetében az adatvédelem csaknem teljes kizárása. Ezért közösségi jogi szempontból kívánatos lehet, hogy a szerkesztői tevékenységet erősebb adatvédelmi jogi kötöttségek alá vessék, mint ez a személyes adatokról szóló finn törvényes 2. §-ának (5) bekezdése esetében történt.

101. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés megválaszolása során azonban nincs jelentősége e megfontolásoknak. Az alapeljárásban azt kérik, hogy a nemzeti bíróság tiltsa meg a Satakunnan Markkinapörssi Oynak és a Satamedia Oynak, hogy meghatározott adatfeldolgozást végezzenek. E kötelezettség nem alapozható közvetlenül az adatvédelmi irányelvre. Az irányelv önmagában nem keletkeztethet kötelezettségeket a magánszemély számára, ennélfogva vele szemben nem lehet magára az irányelvre hivatkozni. [62]

102. Ellenben a Bizottság – a személyes adatokról szóló finn törvény 2. §-ának (4) bekezdése tekintetében – azt javasolja, hogy ne alkalmazzák az adatvédelem nemzeti korlátozásait a magánélet tiszteletben tartásához való jog sérelme miatt. Ennek során a Mangold-ügyben hozott ítéletre hivatkozik, amelyben a Bíróság az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetésnek a 2000/78 irányelvben [63] felállított tilalmát a közösségi jog általános elvének tekintette, és ebből arra következtetett, hogy a nemzeti bíróságok nem alkalmazhatják a nemzeti jog valamennyi, ezzel esetleg ellentétes rendelkezését. [64]

103. Ezt a kiindulást egy másik ügyben már elutasítottam. [65] Ha a magánszemélyekkel szemben közvetlenül nem alkalmazható irányelv helyett egy általános jogelvet alkalmaznának, amelynek tartalma sokkal kevésbé világos és meghatározott, sérülne az irányelv harmonizációs célja, veszélybe kerülne az általa célzott jogbiztonság, valamint értelmetlenné válna az a tilalom, miszerint az átültetésre nem került irányelvi rendelkezések közvetlenül nem alkalmazhatók a magánszemélyek rovására. Mazák és Ruiz Jarabo

61 – A Lindqvist-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 18. lábjegyzetben) 83. pontja és a Promusicae-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 12. lábjegyzetben) 67. pontja.

62 – A 152/84. sz. Marshall-ügyben 1986. február 26-án hozott ítélet (EBHT 1986., 723. o.) 48. pontja, a C-397/01–C-403/01. sz., Pfeiffer és társai ügyben 2004. október 5-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-8835. o.) 108. pontja és a C-80/06.- sz. Carp-ügyben 2007. június 7-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-4473. o.) 20. pontja.

63 – A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.).

64 – A C-144/04. sz. Mangold-ügyben 2005. november 22-én hozott ítélet (EBHT 2005., I-9981. o.) 75. és azt követő pontjai.

65 – A C-321/05. sz. Kofoed-ügyben 2007. február 8-án ismertetett indítvány (EBHT 2007., I-5795. o.) 67. pontja.

Colomer főtanácsnokok is attól tartanak, hogy az általános jogelvek irányelvek *melletti* közvetlen alkalmazása utóbbiakat hatástalanítja, és ezáltal sérti a hatalommegosztás elvét, valamint jogbizonytalanságot is előidéz. [66]

104. Pontosan ezek a következmények alakulnának ki a jelen esetben. Az egyes jogalanyok adatvédelmi kötelezettségei azokból a nemzeti rendelkezésekből erednek, amelyek az adatvédelmi irányelvet ültetik át. Viszont a Bizottság álláspontja arra irányul, hogy a nemzeti rendelkezésekkel ellentétes kötelezettségeket kell megállapítani. Ez nem egyeztethető össze a jogbiztonsággal. Továbbá az adatvédelmi irányelv alapja is csorbulna, miszerint az adatvédelem és a véleménynyilvánítás szabadsága közötti egyensúly megteremtése a tagállamokra hárul.

105. Így a jelen eljárásban nincs jelentősége annak, hogy Finnország helyesen ültette-e át az adatvédelmi irányelv 9. cikkét. A kérdést előterjesztő bíróságnak inkább azt kell vizsgálnia, hogy a Satakunnan Markkinapörssi Oy és a Satamedia Oy társaságokkal szembeni kérelmeknek van-e alapjuk a nemzeti jogban. Ennek során a nemzeti bíróságnak a nemzeti jogot – amennyire csak lehetséges – az adatvédelmi irányelv szövege és céljai alapján, [67] valamint a közösségi alapjogokkal összhangban kell értelmeznie, [68] hogy az említett irányelvben előírt eredményt elérhesse. Ugyanakkor az irányelvnek megfelelő értelmezés kötelezettségét korlátozza a jogbiztonság elve. Ezt sérti a nemzeti jog *contra legem* értelmezése. [69]

A második kérdésre adandó válaszról

106. Ennélfogva a második kérdésre összefoglalva azt a választ kell adni, hogy a személyesadat-feldolgozás az adatvédelmi irányelv 9. cikke értelmében akkor szolgál újságírási célokat, ha közérdekű kérdésekkel kapcsolatos információk és eszmék közlésére irányul. Azt, hogy újságírási célokat szolgál-e a jogvita

66 – Mazák főtanácsnok C-411/05. sz. Palacios de la Villa ügyben előterjesztett 2007. február 15-i indítványának (EBHT 2007., I-08531. o.) 133. és azt követő pontjai, valamint Ruiz-Jarabo Colomer főtanácsnok C-55/07. és C-56/07. sz., Michaeler és Subito GmbH egyesített ügyekben 2008. január 24-én előterjesztett indítványának (EBHT 2008., I-3135. o.) 21. és azt követő pontja.

67 – A 14/83. sz., von Colson és Kamann ügyben 1984. április 10-én hozott ítélet (EBHT 1984., 1891. o.) 26. pontja, a Pfeiffer és társai ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 62. lábjegyzetben) 113. pontja és a C-356/05. sz. Farrell-ügyben 2007. április 19-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-3067. o.) 42. pontja.

68 – A Lindqvist-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 18. lábjegyzetben) 87. pontja, a C-540/03. sz., Parlament kontra Tanács ügyben 2006. június 27-én hozott ítélet (EBHT 2006., I-5769. o.) 105. pontja és a Promusicae-ügyben hozott ítélet (hivatkozás a fenti 12. lábjegyzetben) 68. pontja.

69 – A C-105/03. sz. Pupino-ügyben 2005. június 16-án hozott ítélet (EBHT 2005., I-5285. o.) 44. és 47. pontja, valamint a C-212/04. sz., Adeneler és társai ügyben 2006. július 4-én hozott ítélet (EBHT 2006., I-6057. o.) 110. pontja.

tárgyát képező adóadat-feldolgozás, és ha igen, akkor mennyiben, a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia az összes rendelkezésre álló objektív körülmény alapján.

C – *A harmadik kérdésről – Az adatvédelmi irányelv 17. cikke*

107. Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja tisztázni, hogy az adatvédelmi irányelv 17. cikkét – az irányelv elveivel és céljaival összefüggésben – akként kell-e értelmezni, hogy e rendelkezést sérti az újságírási célból gyűjtött adatok nyilvánosságra hozatala és ezen adatok kereskedelmi célú feldolgozásra történő továbbítása.

108. Az adatvédelmi irányelv 17. cikkének (1) bekezdése szabályozza az adatfeldolgozás biztonságát. Eszerint a tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy az adatkezelő végrehajtsa a megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket a személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisülése, véletlen elvesztése, jogosulatlan megváltoztatása, jogosulatlan nyilvánosságra hozatala vagy hozzáférése elleni védelme érdekében, különösen, ha a feldolgozás közben az adatokat hálózaton keresztül továbbítják, továbbá a feldolgozás minden más jogellenes formája ellen. Tekintettel a technika vívmányaira és alkalmazásuk költségeire, ezen intézkedéseknek olyan szintű biztonságot kell nyújtaniuk, amely megfelel az adatfeldolgozás által jelentett kockázatoknak és a védendő adatok jellegének.

109. Az adatvédelmi irányelv 17. cikkének (1) bekezdését a személyes adatokról szóló finn törvény 32. §-ának (1) bekezdése ültette át. Ez egyike annak a néhány adatvédelmi rendelkezésnek, amely az újságírási célú személyesadat-feldolgozásra is vonatkozik. A jelen ügy szempontjából különösen annak van jelentősége, hogy a jogosulatlan, illetve jogellenes adatfeldolgozást meg kell akadályozni. Ha e fogalmakat úgy kellene érteni, hogy az adatfeldolgozónak be kell tartania az adatvédelmi irányelv minden követelményét, akkor e követelmények – az adatvédelmi irányelv 9. cikke szerinti médiaprivilégium ellenére – érvényesülnének az újságírási célú személyesadat-feldolgozásra is.

110. Az adatvédelmi irányelv 17. cikke (1) bekezdésének ezen értelmezése ellentmondana azonban az irányelv szabályozási rendszerének. Ez az értelmezés alapesetben azt eredményezné, hogy a követelmények szükségtelenül kétszeresen érvényesülnének, és a jelen esetben a finn jogalkotó nyilvánvaló akaratával lenne ellentétes az adatvédelmi irányelv 9. cikkének olyan átültetése, hogy az újságírási célú feldolgozás e követelmények alól mentesül.

111. Az adatvédelmi irányelv 17. cikkének (1) bekezdését címének megfelelően – „[a]z

adatfeldolgozás biztonsága" – és a bizottsági javaslat [70] indokolása szerint akként kell érteni, hogy külső beavatkozások, különösen harmadik személyek jogellenes hozzáférése elleni védelemről van szó. Emellett szól különösen az, hogy a 17. cikk (1) bekezdésének második mondata a technika vívmányaira hivatkozik. Ennek csak technikai óvintézkedések esetén van értelme. A technika vívmányainak pedig nincs köze ahhoz, hogy mely feldolgozási intézkedések jogszerűek.

112. Ezért az adatvédelmi irányelv 17. cikkének (1) bekezdése nem az adatfeldolgozás jogszerűségét szabályozza. A jogszerűség az adatvédelmi irányelv egyéb irányadó rendelkezéseiből következik.

113. A kérdést előterjesztő bíróság érdeklődésének is valószínűleg az az oka, hogy az adatvédelmi irányelv 17. cikkének (2)–(4) bekezdése az adatbiztonságot a megbízásból végzett feldolgozás tekintetében említi. A megbízásból végzett feldolgozásnál az adatokat az adatkezelő egy harmadik személynek továbbítja. A jelen esetben a Satakunnan Markinapörssi a Satamediának továbbítja az adatokat. Azonban ezen adattovábbítás vonatkozásában a 17. cikk nem ír elő külön követelményeket. A megbízásból végzett feldolgozásra vonatkozó rendelkezések ugyanis csak azt kívánják biztosítani, hogy az adatfeldolgozás 17. cikk (1) bekezdése szerinti biztonsági követelményeit a megbízásból végzett feldolgozás során is betartsák.

114. Ennélfogva az eljárásban részes felek többségének javaslatával egyetértve a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az adatvédelmi irányelv 17. cikke nem szabályozza azt a kérdést, hogy vajon az újságírási célból gyűjtött adatok nyilvánosságra hozhatók és továbbíthatók-e kereskedelmi célú adatfeldolgozás céljából.

D – *A negyedik kérdésről – A nyilvánosságra hozott információk feldolgozása*

115. Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy akként lehet-e értelmezni az adatvédelmi irányelvet, hogy egyáltalán nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá azok a személyesadat-nyilvántartó rendszerek, amelyek kizárólag magukat a médiában nyilvánosságra hozott információkat tartalmazzák.

116. E kérdés alapja a személyes adatokról szóló finn törvény 2. §-ának (4) bekezdése. Eszerint a törvény nem vonatkozik azon személyesadat-nyilvántartó rendszerekre,

70 – Lásd a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről szóló tanácsi irányelvre vonatkozó COM (1990) 314 végleges javaslat 40. oldalát és a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló tanácsi irányelvre vonatkozó COM (1992) 422 javaslat 28. és azt követő oldalát.

amelyek kizárólag magukat a médiában nyilvánosságra hozott információkat tartalmazzák.

117. Amint Észtország, Portugália és a Bizottság joggal hangsúlyozzák, az adatvédelmi irányelv nem tartalmaz ezzel összehasonlítható felmentést. Inkább arról van szó, hogy a (12) és (26) preambulumbekezdés kifejezetten azt emeli ki, hogy a védelem elveit *minden* olyan információ esetében alkalmazni kell, amely azonosított vagy azonosítható személyre vonatkozik.

118. A nyilvánosságra hozott információk általános felmentése különösen az adatfeldolgozásnak az adatvédelmi irányelv 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti célhoz kötöttségét tenné értelmetlenné. Ugyanis a nyilvánosságra hozatalt követően az adatokat bármely célra újra fel lehetne használni, függetlenül attól, hogy az adatgyűjtésre eredetileg milyen célból került sor.

119. Finnország mindenesetre azt az álláspontot képviseli, hogy a nyilvánosságra hozott személyes adatok feldolgozását a véleménynyilvánítás szabadsága igazolja. A finn előterjesztéssel szemben azonban ezt az álláspontot nem lehet azzal indokolni, hogy a jelen esetben az SMS-ben való adattovábbítás is a véleménynyilvánítás szabadságának körébe tartozik. E megfontolásnak azért van jelentősége, hogy meg lehessen vizsgálni azt a különösen Svédország által képviselt nézetet, miszerint e szolgáltatás az adatvédelmi irányelv 9. cikke, illetve a megfelelő finn átültető rendelkezések feltételeinek megfelel, és ezáltal a médiaprivilégium körébe tartozik.

120. Azonban a finn jogban a nyilvánosságra hozott személyes adatok feldolgozását egyáltalán nem kötik az adatvédelmi irányelv 9. cikkének feltételei. Így felmerül a kérdés, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága kiterjed-e az ilyen adatokat korlátlan feldolgozására is.

121. A véleménynyilvánítás szabadsága az EJEE 10. cikkének (1) bekezdése szerint magában foglalja az információk, eszmék – hatósági szerv beavatkozása nélküli – megismerésének és közlésének szabadságát. Amennyiben ehhez nyilvánosságra hozott személyes adatok feldolgozása is szükséges, akkor a feldolgozás a véleménynyilvánítás szabadságának körébe tartozik. Mindazonáltal korlátozható és korlátozandó e szabadság, ha az adatfeldolgozás sérti a magánélet tiszteletben tartásához való jogot. Ennélfogva ezeket a feldolgozási műveleteket nem szabad általános jelleggel privilegizálni. Sőt minden esetben azt kell vizsgálni, hogy melyik alapjog elsődleges.

122. Bár a nyilvánosságra hozott információk esetében, amelyek értelemszerűen már közismertek, főszabály szerint abból kell kiindulni, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való jog kisebb súllyal esik latba. Mindazonáltal nem kizárt, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való joggal ellentétes, ha a beavatkozás az információk – például téves információk, becsületsértés vagy az intim szférát érintő információk – további feldolgozásával folytatódik és elmélyül.

123. Az adatvédelmi irányelv követelményei alóli kivételeket továbbra is a 13. cikkre lehet alapítani. E tekintetben különösen az (1) bekezdés g) pontja szerint a mások jogainak és szabadságainak védelme bír jelentőséggel. Elképzelhető, hogy Finnországban a véleménynyilvánítás szabadsága azt a jogot is magában foglalja, hogy a nyilvánosságra hozott információk további adatvédelmi korlátozás nélkül továbbíthatók. Azt is figyelembe kell venni, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való jogot a nyilvánosságra hozott információk feldolgozása kevésbé fokozottan érinti, mint az, ha bizalmas információkat dolgoznak fel. Ebből a szempontból bizonyosan széles a tagállamok mérlegelési mozgástere.

124. E mozgástér azonban nem eredményezheti azt, hogy az adatvédelem alóli felmentések a magánélet tiszteletben tartásához való jog nyilvánvalóan aránytalan sérelmét törvényesítik. Ha a személyes információk bizonyítottan hamisak, a további feldolgozásukat nem igazolhatja az, hogy már nyilvánosságra hozták őket.

125. Ezen túlmenően az adatvédelmi irányelv 13. cikke nem teszi lehetővé, hogy valamennyi irányelvi rendelkezés alól felmentést adjanak. Inkább arról van szó, hogy a felmentések az adatfeldolgozás 6. cikk (1) bekezdése szerinti alapvető követelményeire, a 10. cikk, a 11. cikk (1) bekezdése és a 12. cikk szerinti tájékoztatási és betekintési jogra, valamint az adatfeldolgozás 21. cikk szerinti nyilvánosságára korlátozódik.

126. Ezért a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az adatvédelmi irányelv hatálya alá tartoznak azok a személyesadat-nyilvántartó rendszerek, amelyek kizárólag magukat a médiában nyilvánosságra hozott információkat tartalmazzák.

127. Mindenesetre a negyedik kérdéssel kapcsolatban arra is emlékeztetni kell, hogy önmagában az adatvédelmi irányelv nem alapozhatja meg a Satakunnan Markkinapörssi Oy és a Satamedia Oy kötelezettségeit, hanem ehhez egy nemzeti jogi alapra van szükség, amelyet adott esetben az adatvédelmi irányelvvel összhangban, de nem *contra legem* kell értelmezni. [71]

71 – Lásd a fenti 99. és azt követő pontokat.

V – Végkövetkeztetések

128. Ezért azt javasolom a Bíróságnak, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a következőképpen válaszolja meg:

„1. A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. §-ának (1) bekezdése szerinti személyesadat-feldolgozásának tekintendő valamely tevékenység, ha a természetes személyek keresőtevékenységből eredő jövedelmét és tőkejövedelemként elért bevételét, továbbá vagyonát érintő adatokat, amint az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben ismertetésre került,

a) a hatóságok nyilvános iratai alapján gyűjtik, és nyilvánosságra hozatal céljából kezelik;

b) sajtókiadványban ábécé szerinti sorrendben és jövedelemszint szerint rendezve egy átfogó, településenként rendezett lista formájában nyilvánosságra hozzák;

c) CD-ROM-on kereskedelmi célú feldolgozásra továbbadják;

illetve

d) SMS-szolgáltatás keretében felhasználják, amelynek során a mobiltelefon használója a meghatározott személy nevét és lakóhelyét tartalmazó SMS meghatározott számra történő elküldése után válaszként megkaphatja e személynek a keresőtevékenységéből eredő jövedelmére és a tőkejövedelemként elért bevételére, valamint a vagyonára vonatkozó adatokat.

2. A személyesadat-feldolgozás a 95/46 irányelv 9. cikke értelmében akkor szolgál újságírási célokat a 95/46 irányelv 9. cikke értelmében, ha közérdekű kérdésekkel kapcsolatos információk és eszmék közlésére irányul. Azt, hogy újságírási célokat szolgál-e a jogvita tárgyát képező adóadat-feldolgozás, és ha igen, akkor mennyiben, a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia az összes rendelkezésre álló objektív körülmény alapján.

3. A 95/46 irányelv 17. cikke nem szabályozza azt a kérdést, hogy vajon az újságírási célból gyűjtött adatok nyilvánosságra hozhatók és továbbíthatók-e kereskedelmi célú adatfeldolgozás céljából.

4. A 95/46 irányelv hatálya alá tartoznak azok a személyesadat-nyilvántartó rendszerek, amelyek kizárólag magukat a médiában nyilvánosságra hozott információkat tartalmazzák.”